

F1 Skadade Själur: Ceija Stojka

”När vi kom ut var vi sjuka, helt sjuka! Hjärtat var skadat, vårt huvud, våra själar var sjuka... Dessa människor skulle alla ha behövt vård. De skulle inte ha haft barn på fem, sex år – de få som kom ut och som fortfarande var kvar – tills de hade tillräcklig styrka, hade hälsan igen, kunde skratta igen och se att världen inte var så dålig.... Rädslan, alltid rädslan. Barnen växte upp med den. Det är därför de fortfarande vänder sig om när de går på gatan. Förstår du? De vänder sig om. Bara den som är rädd vänder sig om! När en människa kommer ut från lägret sjuk och med en själ som gör ont på grund av en far, en syster, en bror som aldrig kom därifrån, så kan denne bara få barn som också är skadade i själen. De kommer till världen, du ser hur söta de är, så vackra. Du uppfostrar och tar hand om dem, du kysser dem och älskar dem. De växer upp, men rädslan du bär på överför du på barnen med modersmjölken.”

💡 Visste du

... att Ceija Stojkas bok ”Wir leben in Verborgenem” från 1988 var en av de första böckerna som skildrade romernas tragiska öde under Förintelsen ur ett överlevandeperspektiv?

✍ Uppgifter för dig

Välj en sats ut Ceija Stojkas text som tilltalar dig mest. Diskutera texten i smågrupper.

📷 Bild

Överlevande från Auschwitz Ceija Stojka (1933-2013) med sin dotter Silvia 1953. Dokumentationscentrum för österrikiska romer, Wien (Österrike).

1920

1961

1953

<https://www.romasintigenocide.eu/sv/f>